

med større Frie, Sandhed og Retfærdighed se Sagen fra en anden Side. Vel forudsatte man ikke dengang, vi fik den frie Forfatning, at der skulde blive gjort en saadan Brug af den, som der er blevet gjort i de senere Aar; men man har dog, da vi fik Forfatningen i 1849 og Forfatningsforandringen 1866, tænkt paa Muligheden af, at en ensidig Indflydelse kunde gjøre sig gjældende fra enkelte Samfundsklasser, og det er til Betryggelse derimod, at man har givet Landstinget den Sammensætning, det har. Er det et Privilegium, at de Samfundsinteresser, som ikke finde fylldige Repræsentanter eller Forsvarere i denne Sal, have deres Talsmænd i den anden? Er det et Privilegium, at enhver Samfundsinteresse skal have sine Talsmænd og Forsvarere, som ere udrustede med legal Magt og Ret til at værne om deres Rettigheder? Er det et Privilegium, saa er der ogsaa her i denne Sal kun Repræsentanter for en privilegeret Samfundsklasse, og saa ere de Herrer selv ogsaa kun saadanne Repræsentanter; thi det er dog en Kjendsgjerning, at, naar man har hørt, hvorledes Forhandlingerne ere førte i de senere Aar, nepot af Medlemmer i denne Forsamling, og har hørt, hvorledes enkelte Samfundsklassers Rettigheder ere fremstillede som saa hellige og ukrænkelige, og andre Samfundsklassers Rettigheder ere fremstillede, som om det næsten var en Brøde, at de eksistere, saa tror jeg, at det er paa høie Tid, at man minder om, at Landstinget saa vel som vi Andre, der værne om de sidstnævnte Samfundsklassers Ret, ikke værner om Privilegier, men om Rettigheder, der ere fuldstændig ligesaa naturlige og velbegrundede som de af Flertallet forsøgte. Det ærede Medlem betegnede ligeledes Flertallet her som Repræsentant for de $\frac{3}{6}$ af Landets Hartkorn. Det er nu ganske mærkeligt, at til andre Tider hører man Regjeringen betegnet som Hartkornets Repræsentant; nu derimod er Flertallet blevet det. Jeg skal bemærke, at det Regneslykke, som det ærede Medlem gjorde om, at Flertallet repræsenterer de $\frac{3}{6}$ af Hartkornet, og at det kun er $\frac{1}{6}$ af Hartkornet, som ligger under de større Landeieendomsbesiddere, efter min Mening ikke er rigtig. Hvis jeg ikke huffer feil, saa henhøre $\frac{2}{7}$ af Hartkornet til Gaarde, der ere over 12 Tønder Hartkorn, medens kun $\frac{1}{7}$ af Hartkornet ere hos de mindre Landeieendomsbesiddere; men det skal jeg lade staa hen som uden Betydning for Sagen; thi det er en fuldstændig Misforstaaelse, naar det ærede Medlem troede, at Landstinget, Regjering og Mindretallet i denne Sal kun repræsenterer Landeieendomme paa over 12

Tønder Hartkorn. Jeg skal for det Første gjøre opmærksom paa, at i alle de store Minoriteter, som der findes i de af Flertallet repræsenterede Valgkredse, er der baade Bønder og Husmænd, kort sagt, alle Samfundsklasser. Altsaa, naar man paa den Maade vil vie Flertallets Berettigelse til at tale paa Hartkornets Begne mod Mindretal, Landstinget og Regjeringen, saa tror jeg alligevel, at Flertallet trækker det korteste Straa; men det er for Resten fuldstændig ligegyldigt, da hverken Regjering eller Landstinget eller vi staa som Repræsentanter for Hartkornet. Der fremkom en anden Uttring af den ærede Taler, hvori han næsten med Indignation udtalte sig mod at sammenligne den rolige, befindige og royalistiske danske Bøndestand med Sjovorne i de spanske Byer. Jeg veed ikke, hvorfra han har hentet sin Berettigelse til at betegne det spanske Venstre som kun bestaaende af Sjovorne i de spanske Byer; thi jeg tror, at der blandt Tønderne . . . (En Stemme: Der er Grever i det spanske Venstre. Latter), da Spanien gif over fra Kongedømme til Republik, var Mand, hvis Navne have større europæisk Glæde end nogen af denne Sals Venstremænd og Frihedsmænd. Jeg tror, som sagt, at hvis han vil betegne Spaniens Venstremænd som Sjovorne, da er dette paa urette Plads. Danske vist er det behageligt, naar man kan give sig selv og Meningsfæller den Titel at være det rolige, befindige og royalistiske Folk; men jeg tror dog, hvad Befindigheden angaar, at der kan være forskellige Meninger derom. I alt Fald er jeg ikke i Stand til at kunne se, at nogen høi Grad af Befindighed har udmærket den Del af Befolkningen, som Flertallet nærmest repræsenterer. Jeg skal ikke forbyde mig mere i disse Spørgsmaal, da de ikke bidrage til at klare Situationen, men skal ende med den Bemærkning, at det, som egentlig skulde være Ojenstand for Behandling idag og de foregaaende Dage, nemlig Finansloven, kun lidet er tjent med, at vi, som Flertallet bestandig fordrer, skulle udelukkende se hen til Magtspørgsmaalet og ikke til de store reelle Interesser, som foreligge til Afgjørelse. Der er mange Punkter i Finansloven, hvor det kunde være ønskeligt, at de bleve undergivne en omhyggelig Behandling fra alle Sider; thi uagtet jeg og mange andre Medlemmer paa denne Side i Almindelighed gjerne ville støtte Regjeringen, er der dog ikke saa Spørgsmaal i Finansloven, med Hensyn til hvilke jeg vilde anse det for heldigt, om vi i Forening med Flertallet kunde faae samme